1893 — 1973
80 років
Службі Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 138. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 25-го ЛИПНЯ 1973 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, JULY 25, 1973 No. 138. VOL. LXXX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

ЧЛЕНИ ДРУГОЇ ЗАЛОГИ „СКАЙЛЕБУ" закінчили приготування до свого полету в космос і тепер відпочивають в Гюстоні, Тексас. Астронавти Ален Л. Він, Овен К. Гарріот і Джек Р. Лусма мають вилетіти до космічної лябораторії „Скайлеб" 28-го липня ц. р, та мають перебути на „Скайлеб" 56 днів. Тепер астронавти живуть у відокремлених трейлерах, щоб не бути нараженими на будь-яку інфекційну недугу.

В НЕДІЛЮ, 22 ЛИПНЯ, В ГАВАНІ відбулася парада для відзначення 20-річчя комуністичної революції під проводом Фіделя Кастра. Під час паради, яка мала переважно мілітарний характер, можна було побачити найновішу зброю, яку Куба одержала від Совєтського Союзу, включно з новими танками, ракетами, артилерією та літаками типу „МІГ". Міністер оборони Раул Кастро, брат Фіделя, в офіційній промові сказав, що в зв'язку з „відпруженням", яке настало між Совєтським Союзом та Америкою, кубинська військова загроза змінила свій наголос. Відтепер, сказав Раул Кастро, Куба головну увагу буде звертати на економічну, дипломатичну та ідеологічну боротьбу, а не на мілітарну боротьбу. Але характер паради свідчив ці заяви міністра оборони під сумнів.

ЛЕНАРД ВУДКАК, ПРЕЗИДЕНТ СПІЛКИ ОБ'ЄДНАНИХ АВТОМОБІЛЬНИХ РОБІТНИКІВ, в суботу, 21-го липня, заявив, що він надіється, що цього року справа робітничих контрактів буде полагоджена без страйків. Спілка автомобільних робітників минулого тижня розпочала переговори з трьома головними продуцентами американських авт, а саме, з „Дженерал Моторс", „Форд" і „Крайслер". Ця спілка, яка охоплює близько 800,000 робітників, в цьогорічних переговорах головну увагу звертає на поліпшення умовин праці, а не на підвищення платень.

ОПИТУВАННЯ ПЕРЕВЕДЕНЕ ІНСТИТУТОМ ГАЛЛУПА виказало, що близько 75 відсотків американців переконані в причетності президента Ніксона to Вотергейтської афери, а 24 відсотки думає, що він повинен бути усунений з посту президента. Найновіше опитування було переведене після свідчення Джона Діна перед сенатською комісією, але перед свідченням Джона Мічелла. Це опитування показує, що популярність президента Ніксона впала ще нижче, бо в подібнім опитуванні тому місяць, тільки 18 відсотків опитуваних думало, що він повинен бути усунений з посту президента.

ДО ПЛЯНЕТИ МАРС ЛЕТИТЬ совєтський безпілотний космічний корабель. Подорож в район пляніти Марс триватиме шість місяців. Совєтські вчені сподіваються встановити на Марсі інструменти для дослідження пляніти. Інформуючи про запуск космічного корабля, ТАСС не подав ніяких точніших інформацій.

В ТУРЕЧЧИНІ ВЖЕ ПОЧАЛАСЯ інтенсивна передвиборча кампанія до парляменту. Вибори заповіджені на 14 жовтня і вважаються чималим іспитом для демократичної системи в Туреччині, враховуючи вимоги військових кіл, які допровадили в 1971 році до резиґнації прем'єра Демірела та введення воєнного стану. За час від 1971 року в країні відбулися суди над понад 3,000 особами, обвинуваченими у „підривній діяльності".

КАНАДСЬКА ЛІБЕРАЛЬНА ПАРТІЯ ПІД ПРОВОДОМ П'ЄРА ТРУДО може мати власну „вотергейтську аферу" у зв'язку з тим, що опозиційні партії розкрили, що у виборчій кампанії Ліберальна партія користувалася значними дотаціями великих міжнародних компаній з головними кватирами в ЗСА, як ІТТ. Опозиційні партії вимагають, щоб всі партії подали до публічного відома списки жертводавців.

ПРИНЦ НОРОДОМ СІГАНУК ПРИБУВ у відвідини до Північної Кореї. В інтерв'ю з Північнокорейською Центральною Пресовою Аґенцією Сіганук заявив, що очолюваний ним уряд в екзилі не погодиться на ніякі американські чи східньоевропейські (тобто совєтські) пропозиції, на основі яких дійшло б до погодження між ним та теперішнім урядом Камбоджі.

До каси УККА вже вплинуло $2,445.00 на „Акцію Брежнєва"

Ню Йорк. — З канцелярії Українського Конгресового Комітету Америки інформують, що у відповідь на надруковане в „Ню Йорк Таймс" з 17-го липня цілосторінкове Звернення-лист до Американського Народу у зв'язку з відвідинами в ЗСА совєтського верховоди Леоніда Брежнєва, до каси УККА спонтанно вплинуло до 2,445.00 дол. покерття на покриття зв'язаних з цим проголошенням видатків, крім численних листів-відгуків на це звернення. У поміжертвах перед веде, як звичайно, Український Народний Союз, який висилуваю зі своєї каси на ту ціль 500 дол., а дальших 400.00 склали його екзекутивні урядовці, жертвуючи індивідуально по 50.00 дол., отже разом від УНСоюзу та його урядовців вплинуло на цю „Акцію Брежнєва" 900.00 дол. Від СУК „Провидіння" вплинуло на ту ціль 200.00 дол., а від Головної Управи ООЧСУ 150.00 дол. Найбільшу індивідуальну пожертву в сумі 250.00 дол. склав п. Йосиф Іванів з Ролсин, Н. И. Крім названих, пожертви на „Акцію Брежнєва" склали: по 100.00 дол.: Селянська Партія, Еміль і Бернадіна Прокоп (американці) та Володимир Задорецький; по 50.00 дол. пожертвували: проф. д-р Лев Добрянський, Йосип Лисогір, проф. Іван Телюк, сенатор Павло Юзик, Марія і д-р Володимир Душиних, Володимир Сохан, д-р Ярослав Падох, мґр Уляна Дячук, Антін Драган, проф. д-р Володимир Петришин та Петро і Марія Турчин; по 25.00 дол. пожертвували: мґр Іван Базарко, Ігнат Білинський, Віктор Балабан, адв. Роберт Челос, Оксана і Петро Ашер, Теодор Моторний, адв. Володимир Стек; по 20.00 дол. пожертвували: Юрій Кап та Филимон Пінзь: 15.00 дол. пожертвував Роман Данилевич, а по 10.00 дол. склали: Марія Овчинник, Зоріяна Клюфас, інж. Атанас Мілянич, Андрій Залуцький, Ігор і Квітка Іваницькі, Осипа Грабовенська, д-р Юрій Андрейко, д-р Володимир і Мелянія Кокорудз, П. Голіят, дир. Степан Спринський, Асоціяція Університетських Професорів, д-р Андрій Турчин, мґр Олег Мудрик, д-р Євген Стецьків, Віллім Корбер та Українське Євангельське Об'єднання. Інші склали менші пожертви. Збірка фондів на „Акцію Брежнєва" та покриття зв'язаних з нею 12,000.00 дол. видатків продовжується і її кінцеві підсумки будуть своєчасно проголошені.

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ВІДМОВИВСЯ ПЕРЕДАТИ МАГНЕТОФОННІ ЗАПИСИ СЕНАТСЬКІЙ КОМІСІЇ

Вашингтон. — У понеділок, 23-го липня, президент Ніксон відмовився передати магнетофонні записи про Вотергейтську справу та інші Вотергейтські документи сенатській комісії та спеціяльному прокураторові Арчибольдові Коксові. Сенатська комісія та спеціяльний прокуратор, зразу після цієї відмови, переслали Президентові формальні домагання („Subpoenas") передати їм ці матеріяли. Якщо президент Ніксон зігнорує ці формальні домагання, то це може довести до конституційної конфронтації між Президентом і Конгресом, яку зможе вирішити тільки Найвищий Суд ЗСА. Президент Ніксон базував свою відмову передати сенатській комісії та спеціяльному прокураторові магнетофонні записи та інші президентські документи на конституційнім принципі „розподілу влади" між окремими частинами федерального уряду. На думку Білого Дому, передача цих магнетофонних стрічок та документів порушувала б цей „розподіл влади".

У листі до сен. Сема Ервіна, предсідника сенатської комісії, яка розглядає Вотергейтську аферу, президент Ніксон також сказав, що він навіть був би відмовився від принципу „розподілу влади", якщо б передача згаданих магнетофонних записів розв'язала б головні питання зв'язані з Вотергейтською аферою. Але, писав Президент ці записи не розв'яжуть проблеми. Президент Ніксон сказав, що перед тим поки їх існування стало загально відомим фактом, він переслухав кілька стрічок. Ці стрічки, писав Президент, підтверджують його заяви в справі Вотергейту, тобто підтверджують що він до 21-го березня ц. р. нічого не знав про справи затаїти Вотергейтську аферу. Але в листі до сен. Ервіна Президент також стверджує, що люди, яких перспективи погляду та мотивація є відмінні, можуть інтерпретувати деякі вислови на цих стрічках в інший спосіб. Ці стрічки також містять багато персональних висловів різних осіб, а ці вислови цілком не зв'язані з Вотергейтом. Тому Президент покликається на принцип „розподілу влади" і відмовляється передати ці стрічки та інші документи. Президент також писав, що він далі плянує публічно з'ясувати своє становище щодо Вотергейтської справи, але способом, який задержить незайманим принцип „розподілу влади" і в такий спосіб послужить інтересам не тільки Конгресу, чи Президента, але всіх громадян У відповідь на ці твердження президента Ніксона, сен. Сем Ервін заявив, що принцип „розподілу влади" охоплює тільки офіційну діяльність Президента, а не охоплює справ зв'язаних із переборчими кампаніями, як також не може бути вживаний для придушення інформацій в кримінальних справах. Тому сенатська комісія переслала Президентові два формальні домагання передати їй деякі магнетофонні стрічки та інші президентські документи. У цих домаганнях комісія зажадала відповіді до четверга, 26-го липня ц. р. Подібне домагання передав Президентові спеціяльний прокуратор для Вотергейтської справи Арчибольд Кокс. Кокс заявив, що „розподіл влади" не стосується до нього, бо він, так само, як Президент, належить до виконавчої частини федерального уряду. Білий Дім не погодився з цими поясненнями Кокса та заявив, що спеціяльний прокуратор також не матиме доступу до магнетофонних записів та інших документів.

Атракцією кінця тижня на Союзівці буде концерт оркестри „Батурин" з Торонта та виставка праць Я. Гніздовського

Союзівка, Керґонксон, Н. Й. — У програмі розваґових і культурних імпрез, що відбуваються з кінцем кожного тижня на дачі оселі УНСоюзу в Кетскільських горах, в найближчу суботу 28-го липня, відбудеться концертовий вечір із участю духової оркестри СУМ „Батурин" з Торонта під керівництвом В. Кардаша та виставка малярських праць Якова Гніздовського по полудні в неділю 29 липня й доповідь про його творчість, ілюстрована його ж працями — увечері того ж дня. В суботу після концерту, що ним проводитиме, як конферансьє Аня Дидик, відбудеться забава, до якої гратиме оркестра „Темпо" під проводом І. Ковбаса. На виставці малярських праць Якова Гніздовського будуть показані його нові олії і дереворізи. Гніздовський був одним із одинадцяти американських мистців, що їх праці були експоновані на міжнародній виставці графічного мистецтва в Італії минулого року. Ілюстрована ним книжка „Гербарій" була відзначена Американським Інститутом Графічного Мистецтва, як одна із 50 найкращих американських книжок 1972 року. Ця книжка і зроблені для неї ілюстрації будуть показані під час доповіді про творчість мистця. На черговому неділю, 5 серпня в рамках відпочинкових імпрез на Союзівці передбачена виставка праць Любослава Гуцалюка з його доповіддю про розвиток українського мистецтва — увечері того ж дня. В неділю 12 серпня буде виставка малярських праць Едварда Козака-Ека і його синів Юрія і Яреми. Увечері виступатиме Е. Козак з читанням „Гриця Зозулі". Врамимуть участь у вечорі також Микола Понеділок й Іван Керницький.

Минулої суботи, 21-го липня, численні гості Союзівки із захопленням приймали виступ Української Танцювальної Групи під проводом Е. Оприско з Лонг Айленд та молодечого вокально-танцювального ансамблю Союзівки. Великою атракцією вечора був „союзівий скеч" у виконанні Романа Кизика, О. Покори та Ані Дидик, яка в ролі старшої бабусі намарно намагалася зорганізувати до УНСоюзу багатого „бизнесмена" Романа Кизика, але негайно вписала його в члени, виступивши в ролі молодої і гарної дівчини, якою вона є.

Союзівка, її неперевершені відпочинкові влаштування та щоденні і, зокрема, кінцевотижневі мистецько-розваґові імпрези є великою атракцією як для молоді, так і старших, одним з багатьох доказів чого може послужити факт, що з кінцем минулого тижня на Союзівку загостили винаймленими автобусами члени 47 і 288-го Відділів УНСоюзу з Бетлегему, 137 і 438-го Відділів УНС з Істону, 151 і 147 Відділів УНС з Аллентавну і 318-го УНС з Норт Гемптону в Пенсильвенії.

Совєтський Союз проводить без упину нуклеарні випробування

Вашингтон. — Комісія Атомової Енергії ЗСА подала до відома, що вона зареєструвала космічні сигнали, які доводять, що в Совєтському Союзі проведено в понеділок 23 липня підземне випробування з нуклеарною бомбою великої потужності. Відбулося це випробування в околиці Семіпалатинська в Казахстані. На підставі зареєстрованих сигналів встановлено, що зірвана під землею совєтська нуклеарна бомба мала від 200 000 до одного мільйона ТНТ. Скинута над Гірошімою в 1945 році американська атомова бомба мала всього яких 20 тисяч тон ТНТ. Експлозія була подібною до тієї, що її зареєстровано в жовтні минулого року. Комісія не могла встановити, з якою метою була проведена ця експлозія — для мирних чи мілітарних цілей, ствердила тільки, що відбулося це випробування в тій околиці, де досі відбувалися спроби з атомовими й нуклеарними бомбами, збудованими для воєнного застосування. Протягом семи місяців цього року Комісія Атомової Енергії ЗСА занотувала три совєтські випробування з якимись атомовими бомбами. В політичних колах звертають з цього приводу увагу, що проводить Москва ці випробування після того, як Совєтський Союз підписав із ЗСА домову про обмеження атомових зброєнь і рівночасно з тим, як совєтська пропаганда дуже гостро виступає проти таких же атомових випробувань, продовжуваних комуністичним Китаєм і Францією.

Прем'єр Японії вимагає скріплення „трикутника" — Японія-ЗСА-Европа

Токіо. — Під час відбутої тут в понеділок 23 липня зустрічі з американськими журналістами японський прем'єр Какуей Танака заявив, що запляновані на найближчий тиждень його розмови з през. Ніксоном будуть стосуватися головним чином скріплення „трикутника", що його мають творити в міжнародній констеляції Японія, ЗСА й Европа. В цьому питанні Танака підтримує плян Президентового дорадника Генрі Кіссінджера про встановлення нової Атлянтійської Хартії, яка охоплювала б також і Японію. Згідно із заявою Танаки, Японія і З'єдинені Стейти Америки є взаємно необхідними для себе партнерами, більше, як будь-коли досі. Обидві країни постачають, сорок відсотків усіх індустрійних продуктів і послуг в загальний світовий продукції. Тому Японія вважає, що вартість доляра мусить бути втримана не тільки в інтересі ЗСА, але й інших держав світу. В майбутньому взаємини між Японією і ЗСА будуть ще більш різноманітними й охоплюватимуть ще ширший засяг співпраці, як досі. В дальшому Танака заявив, що він передасть през. Ніксонові запрошення відвідати Японію і що відкладені з огляду на опозицію лівих японських кіл відвідини японського імператора Гірогіто у З'єдинених Стейтах Америки таки відбудуться у відповідному для імператора часі. Малі відбутися ці відвідини з кінцем цього року. Виїде прем'єр Танака до Вашингтону для розмов з през. Ніксоном уже в неділю 29 липня ц. р. Він плянує відвідати крім ЗСА також Совєтський Союз і деякі европейські держави.

Пірати висадили в повітря схоплений ними японський літак, звільнивши пасажирів і залогу

Вейрут. — Схоплений ще в п'ятницю минулого тижня японський велетенський джетовий літак типу 747 був висаджений чотирма піратами в повітря, після того, як цей літак прибув із Дамаску до Бенгазі, Лівійського порту на північно - африканському побережі. Перед тим терористи, між якими був один японець, один европеєць, один араб й один південний американець, звільнили всіх 137 пасажирів і членів залоги, що їх тримали вони, як закладників. Прибув схоплений терористами літак до Бенгазі із Дамаску в Сирії. Примусивши залогу літака приземлитися в Дубаї і вимігши від адміністрації дубайського летовища засобів із пальним, харчами та летунськими картами і плянами Арабського Півострова, Іраку, Йорданії, Ізраїлю й Сирії, пірати наказали пілотам літака летіти до Сирії і приземлитися в Дамаску, куди літак прибув у понеділок о год. 7.35 вечора за американським, або у вівторок 24 липня о 2.45 ранку за місцевим часом. Під час перебування літака в Дамаску на летовище прибули представники сирійського уряду та японської амбасади але їм мабуть не повелося встановити якогось порозуміння з піратами, бо літак після короткої зупинки в Дамаску зараз же відлетів у невідомому напрямку. Був схоплений цей літак у п'ятницю 20 липня ц. р. над Голляндією по дорозі з Амстердаму до Токіо. Пірати наказали пілотам спрямувати літак до Дубаї над Перською Затокою. Одного з вимог терористів було звільнення японського терориста Козо Окамото, співучасника нападу японських терористів на летовище в Тель Авіві в травні м. р., під час якого згинуло 26 осіб. Окамото був засуджений на досмертну в'язницю і перебуває в тюрмі в Ізраїлі.

Помер капітан Едді Рікенбекер, летун-герой Першої світової війни

Цюріх, Швайцарія. — У понеділок, 23 липня, тут помер на 82-му році життя капітан Едді Рікенбекер, який під час Першої світової війни вславився, як найкращий американський летун, зістріливши 2 німецьких літаків. Велике число цих літаків належало до авіяційної групи барона Манфреда фон Ріхтгофена, якого американці прозвали „Червоним Бароном". Під час Другої світової війни Рікенбекер був дорадником для американського воєнного летунства. У 1942 році, літак на якому летів Едді Рікенбекер, впав в Тихий океан. Рікенбекер та 7 членів залоги пробули на гумових човнах 22 дні. Опісля Рікенбекер був президентом повітряної лінії „Істерн Ейр Лайнс". Останніми роками, Рікенбекер виявляв велике зацікавлення політикою, піддержуючи консервативних кандидатів.

ВІДБУЛАСЯ 26-та КОНВЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЛІҐИ

Кліфтон, Н. Дж. (пях). — Тут у Святовознесінській церкві у неділю 22-го липня закінчилась 26-та конвенція Української Православної Ліґи, яка тривала від 18-го до 21 липня та відбувалася в Картереті, Н. Дж. Конвенцію закінчено торжественною Архиєрейською Службою Божою, що її відправив Владика Константин у співслуженні о. настоятеля протопресвітера Т. Форостія, протопресвітера А. Бека, оо. протоєреїв: Петра Будного з Вашингтону, Петра Мелеха, Василя Дякова та оо. Ф. Ісгочина й Івана Щерби. У церкві були ще о. прот. Я. Крета та о. Іван Наконечний. Співав хор під дир. проф. Осипа Головацького. По св. Євангелію Владика Константин виголосив проповідь для делегатів конвенції. При кінці Сл. Божої проповідь виголосив о. прот. Петро Мелех, як духовний опікун 26-ої Конвенції, із рамени Владики Константина, підкреслюючи велике значення Ліґи для Української Православної Церкви, бо вона для цієї Церкви рятує вже четверте тут народжене покоління, а тим самим рятує його і для українського народу. Значення Ліґи росте з року на рік і вона також у майбутньому відограватиме важливу ролю для рідної Церкви. По закінченні Сл. Божої Владика Константин прийняв перевів присягу Ліґи, предсідником якої є мґр Павло Чебеняк. Присутніх у церкві представників Ліґи із Владикою Константином приймало Сестрицтво обідом в церковній залі, а після того о. парох протопресвітер Т. Форостій приймав Владику та духовенство у себе на прекусою, що її приготовила пані-матка Форостій при допомозі інших, головно панійматки Крети. Як відомо, духовним опікуном Української Православної Ліґи є Владика Константин, із яким співпрацюють також о. протопресвітер С. Біляк та о. прот. Василь Дяків. Минулорічна Конвенція відбулася у Мікізрапс, Пенсильвенія, а на другий рік відбудеться в Чікаґо.

Подробиці 26-ої конвенції будуть подані у спеціяльному репортажі редакційного співробітника „Свободи" Ігоря Длябога в черговому числі англомовного „Українського Тижневика".

ЦІЄЇ СУБОТИ І НЕДІЛІ ВІДБУДЕТЬСЯ НА ОСЕЛІ СУМА В ЕЛЛЕНВІЛЛІ БАГАТОЛЮДНА ЗУСТРІЧ УКРАЇНЦІВ ЗСА І КАНАДИ

ВИСТУПИ МҐР СЛАВИ СТЕЦЬКО, СЕНАТОРА ЛОМБАРДІ І МЕЙОРА О'КОННОРА ТА МИСТЕЦЬКИХ АНСАМБЛІВ Є В ПРОГРАМІ ЦІЄЇ ЗУСТРІЧІ, ЩО ВІДБУВАЄТЬСЯ В 30-ТУ РІЧНИЦЮ АБН

Елленвіл, Н.Й. — Найближчої суботи і неділі, 28 і 29-го липня тут на Оселі СУМА у безпосередньому віддаленні від Союзівки, відбудеться багатолюдна, вже 24-та з черги Зустріч Українців ЗСА і Канади, яку влаштовують Організації Українського Визвольного Фронту обидвох країн та яка в цьому році відбудеться у 30-річчя діяльности Антибольшевицького Бльоку Народів. Головним промовцем на цій зустрічі буде представниця Центрального Комітету АБН мґр Слава Стецько з Европи. Промовлятимуть також сенатор Тарсі Ломбарді і мейор Джон О.Коннор.

Програма Зустрічі почнеться в суботу, 28-го липня, о год. 5-ій по полудні коротким словом-привітом, опісля буде панель ПАБНА та виступи вокально-музичного квартету „Каравана" під керівництвом Богдана Бемка, виступи етнічних груп — членів АБН, збірна деклямація під проводом маестра Євгена Курила, соло співа маестра Лева Рейнаровича та виступ танцювального ансамблю Осередку СУМА „Верховинці" під проводом Олеся Гензди. О год. 9-ій вечора буде забава на спеціяльно приготованій площі.

Другий день зустрічі в неділю, 29-го липня, почнеться Богослуженням о год. 10-ій ранку. О год. 1-ій по полудні почнеться політична частина програми зустрічі дефілядою та згаданими вже виступами видатних промовців. Опісля відбудеться мистецька частина із виступами дівочого хору „Жайворонки" під диригуванням інж. Романа Степаняка, духової оркестри „Батурин" з Канади під диригуванням мґра Василя Кардаша, сольоспів Лева Рейнаровича та збірна деклямація.

У минулих зустрічах Українців ЗСА і Канади на Оселі СУМА в Елленвіллі брали участь десятки тисяч осіб. Це більшого здвигу очікується і в найближчу суботу.

Українець з Норт Берґен закінчив з відзначенням Військову Академію у Вест Пойнті

Ляйтенант Євген Іваник

Євген Іваник, син Василя і Юлії Іваників із Норт Берґену, Ню Джерзі, цього року закінчив з високим відзначенням Військову Академію у Вест Пойнті та був призначений 2-им ляйтенантом у корпусі інженерів. Під час 4-ох років у Вест Пойнті, Євген Іваник не тільки був одним з найкращих учнів його кляси, але також брав активну участь у багатьох позапрограмових заняттях. Був членом Форуму для Красного Мистецтва, членом Російського Клюбу, який охоплював кадетів, які вивчали російську мову, та членом спортових дружин легкої атлетики, бігу в далечінь та „лакроссу". Молодий ляйтенант Іваник проведе це літо в домі своїх батьків, а восени продовжуватиме студії в одному з університетів Вашингтону, Д.К. Він плянує здобути науковий ступінь маґістра з інженерії та залишитися на військовій службі.

Євген Іваник закінчив українську католицьку школу св. Петра і Павла в Джерзі Сіті, а опісля гай-скул (се-

(Закінчення на 4тор. 4-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Тривожні симптоми

Протягом останнього десятка років у ставленні Католицької Церкви репрезентованої Ватиканською державою, до атеїстичного комунізму, як такого, і до комуністичних держав, зокрема ж до Совєтського Союзу, позначилися досить основні і далекосяжні зміни. Рішуче негативне ставлення Ватикану змінилося з часу Івана XXIII і тепер в час Павла УІ на більш примирливе і в його політиці проявилися виразні тенденції до встановлення якогось „модусу вівенді", а то й співіснування з комуністичними режимами.

Про конкретні заходи в цьому напрямку широко розписується світова преса, особливо ж із часу відвідин представника Ватикану архиєпископа Агостіно Кассаролі в Совєтському Союзі 1971 року і контактів з проводом підтримуваної комуністичним режимом Русскої Православної Церкви. Останнім часом наспіли вістки не тільки про поширення цих контактів, але також і про основні переміни в ставленні Ватикану і до комунокитайського вчення Мао Тсе-тунґа, що в ньому деякі комунокитайські дипломати починають дошукуватися позитивних елементів а то й „християнських вартостей" і навіть у нав'язуванні дипломатичних взаємин з такими комуністичними державами, як Китай і Альбанія, в яких існування Католицької Церкви взагалі заборонене.

В політичних ватиканських колах виправдують такі зміни і тенденції конечністю забезпечити діяльність існуючих ще в деяких комуністичних країнах, в тому числі в Литві і в балтицьких країнах СССР, як також у Польщі, Румунії й Угорщині, католицьких Церков. Водночас із цим ватиканські дипломати починають висловлювати своє зацікавлення деякими явищами й формами „встановлювання соціялізму". З другого боку, Москва з таких чи інших міркувань, чи точніше інтересів, починає визнавати Ватикан як державу, запрошувати його представників до участи в різних міжнародних конференціях і дозволяє, чи просто наказує московській Патріярхії добиватися зближення з Ватиканом.

З політичного погляду такі тенденції і конкретні заходи можна зрозуміти і навіть виправдати, не зважаючи на те, що в консервативних церковних колах, особливо ж ознайомлених із справжнім обличчям комунізму й із справжнім становищем католицьких Церков, позначається гострий опір проти такого чи іншого співіснування з комунізмом і його режимами. Протеж тяжко, а то й годі зрозуміти, що в той час, як Ватикан добивається свободи існування й діяльности для католицьких Церков у комуністичних країнах, його провід і дипломати не пробують взагалі заторкувати справи відновлення знищеної комуністичним режимом Української Католицької Церкви на західньо - українських землях, а то й намагаються цю проблему промовчати чи й зняти з денного порядку.

До таких тривожних симптомів примирливих у відношенні до безбожницької Москви тенденцій можна зарахувати й тяжкозрозуміле з християнського погляду промовчання ватиканським офіціозом „Оссерваторе Романо" факту смерти Ісповідника Віри, мученика за вірність і відданість Католицькій Церкві св. п. Владики Василя Величковського. Ще більш незрозумілим той факт, що у своїх заходах Ватикан списує просто з рахунку мільйони своїх вірних, що опинилися у важких підневільних умовах московського комунізму.

Культ Брежнєва

Шоста сесія Верховної ради СССР та Ради національностей СССР, яка засідала в половині липня, мала за завдання затвердити відомий проєкт Основи законодавства Союзу ССР і „союзних республік" про народну освіту, не рахуючи затвердження „указів" Президії Верховної ради та деяких менш важливих постанов. Виголошені на сесії доповіді К. Мазурова, міністра освіти М. Прокофьєва, голови Державного комітету Ради міністрів СССР для професійно - технічної освіти А. Булгакова, міністра вищої і середньої освіти СССР В. Елютіна та виступи депутатів незвичайно яскраво продемонстрували, до якої міри піднісся в СССР вже не так авторитет, як просто культ Брежнєва. Кожен виступ будь - якого депутата, починаючи від членів Політбюра і міністрів, включав славословіє на честь Брежнєва, при чому ні один з виступаючих не призабував підкреслити „особистого вкладу товариша Л. І. Брежнєва" в таку чи іншу ділянку совєтського життя, а передусім в справу „миру у світі".

Заступник голови Ради міністрів СССР і член Політбюро К. Мазуров говорив про те, як найвищі чинники СССР — ЦК КПСС, Рада Міністрів і Президія Верховної ради СССР, „розглянувши вислідн візити в ЗСА товариша Л. І. Брежнєва, високо оцінюючи його особистий вклад, цілком і повністю одобрили політичні і практичні результати цієї візити". М. Прокофьєв, говорячи про „всенародне схвалення" проєкту нового закону про освіту в СССР, заявив: „Ця постанова дістала однодушне одобрення народу. Робітники на відтинку просвіти сердечно дякують партії, її Центральному комітетові, совєтському урядові, особисто товаришеві Л. І. Брежнєву, з ініціятиви якого було прийнято це рішення і запевняють, що прикладують всіх зусиль, щоб його повністю реалізувати". Знову ж А. Булґаков не лишаючися в боргу за попередниками, говорив: „Свідоцтвом високої оцінки велетенського особистого вкладу генерального секретаря ЦК КПСС товариша Л. І. Брежнєва щодо забезпечення загального миру і безпеки народів являється присудження і вручення Л. І. Брежнєву міжнародної ленінської премії „За закріплення миру між народами". В. Елютін віддав данину Брежнєву в інший спосіб, заговоривши про „золоті думки" Брежнєва, цитуючи слова з промови Л. І. Брежнєва на всесоюзнім здвизі студентів.

Коли ж до того додати цитати „відзивів" з різних чужих, головно з сателітних держав, газет на побут Брежнєва в ЗСА, Західній Німеччині і Франції, різні телеграми, привітальні листи тощо, якими останньо переповнені всі совєтські газети, тоді у повний ріст стане плянове і цілеспрямоване намагання оформити і закріпити в СССР „культ Брежнєва", з іменем якого найчастіше пов'язується окреслення „прапороносця миру" у світі. У всякому випадку, форма творення культу особистости, яку розвинув до меж можливого Сталін, аж надто очевидною стає для кожного, хто має змогу тепер читати совєтську пресу. Брежнєв виявляється понятливим учнем „великого вчителя народів".

Роман Рахманний

БАЛЯДА ПРО ХРУЩА НА ВИШНЕВОМУ ЗРУБІ

(1)

Слова — як люди. Вони народжуються, дозрівають, старіються і вмирають; одні повільно, інші швидко. Одні зберігають свіжість протягом століть. Інші стираються перед очима сучасників.

Той природний процес не засмучує нікого. Жалко буває лише тоді, коли словотворець знищується разом зі своїми словами.

Словотворцями не завжди є поети, але всі справжні поети вміють надхнути свої слова снагою довговічности. Вічно - зеленою свіжістю, зачерпнутою з глибин української національної духовости, зокрема дихають слова у вітаїстичному вірші Богдана І. Антонича:

Антонич був хрущем і жив
колись на вишнях,
на вишнях тих що їх
оспівував Шевченко.
Моя країно зоряна,
біблійна й пишна,
квітчаста батьківщино
вишні й соловейка!

Ледве чи будь - коли зітруться ці людяно - українські слова, по вінця сповнені одвічної української зелені — невмирущої навіть під кригою неволі.

Чимало цієї свіжости знаходимо в поезіях сучасних українських поетів. Вона допомагає нашій нації зберігати своє здоров'я і молодість. Одним зі словотворців, які у частинно випалений і вирубаний сад української літератури внесли трохи нової „зелені", був теж новочасний поет Іван Драч.

Хто забуде його „Баляду про соняшник" або „Сонячний етюд"? Хто не замислювався над його спробами проникнути думкою в гірку суть життя, такими, як поема „Ніж у сонці" чи от хоча б його „Ода чесному боягузові"?.. Більшість його поетичних творів витримало критику обабіч завіси великого мовчання. Його поема „Смерть Шевченка" ввійде в антологію сучасної української поезії, як нова вічно-свіжа зелень.

Боягузова ода

Тому, кого з читачів не засмутять слова, епітети й фрази в нотатці Івана Драча, надруковані й на першій сторінці київської „Літературної України" з 19 червня 1973?

Парафразуючи відомий вірш І. Драча, про його нотатку можна відверто сказати: насправді це — „ода боягуза" до нечесного „метра з чорним піднебінням" — Л. І. Брежнєва, що своєю поїздкою у Вашинґтон завершив нібито небувалий процес зближення між СССР і ЗСА. Поетично похваливши відомий з „мудрих рішень" Центральний Комітет Компартії СССР, І. Драч закінчує свою оду заявою: „Гордий з того, що належу до партії, яка робить цей історичний поворот".

Ледве чи є більш стерта фраза, як та, що її створив цей талановитий український поет. Адже зовсім недавно в совєтській пресі й інших засобах масової інформації лилися зливою пасквільні епітети, фрази і памфлети на голови американських „імперіялістів", „акул Волстріту" і Вашинґтон — „центр міжнародної реакції". Президент Р. Ніксон був частим об'єктом отих пострілів із совєтського пера — мабуть єдиної автоматичної ручки, яка справно діє в СССР.

Сьогодні совєтські автори зі стриманою пошаною пишуть про державного діяча Ніксона. Американські „капіталістичні акули" сьогодні — хороші люди, тому декому з них політбюро видало дозвіл утворити свій банк у столиці комунізму Москві. Американська техніка, збудована нібито на кошти „експлуатованих трудящих мас", сьогодні вже „чиста" і прийнятна для вжитку в країні „перемігшого" соціялізму. Американські „мілітаристи з Пентаґону" в оцінці совєтських редакторів змінилися докорінно — на гідних партнерів миролюбних совєтських маршалів на переговорах про „загальноевропейську безпеку".

Яка чудова ілюстрація до слів І. Драча про те, що „стираються... і найгучніші, найвеличніші епітети, коли за ними не стоїть правда історії".

Погляд у минуле

За словами кремлівських верховодів ніколи не стояла правда історії. Саме тому їм завжди легко було робити новий „історичний поворот". Ось кілька прикладів із багатьох.

Понад два десятки років совєтська пропаганда вела люту кампанію проти фашизму і нацизму. Аж однієї серпневої днини 1939 року Політбюро вирішило запити дружбу з керівниками нацистської Німеччини. Совєтські автори (а в тому числі й українські письменники) негайно переставили свої фрази на рейки офіційної „дружби з Великонімеччиною". За їхніми словами посунули на захід поїзди, навантажені українською пшеницею, нафтою, манґаном й іншими ресурсами на озброєння гітлерівських армій.

Або такий „історичний поворот". Чверть століття в СССР пропаґовано Мао Тсе-тунґа і його компартію, як єдиних речників китайських народних мас. Сьогодні кремлівська пропаганда називає комуністичний Пекін головним ворогом „інтернаціоналізму", бо китайці виступили проти московського імперіялізму в Азії.

(Далі буде).

Д-р Василь Кіналь

П'ЯТНАДЦЯТИЙ З'ЇЗД УЛТПА

П'ятнадцятий З'їзд Делеґатів Українського Лікарського Т-ва Північної Америки, який водночас був Загальними Зборами Т-ва — відбувся 26, 27, 28-го травня ц. р. серед чудової природи Кетскильських гір на Союзівці. З'їхалися тут представники українського лікарського світу з Америки і Канади. Вже від років з'їзди УЛТПА відбуваються на Союзівці, яка вже від давна стала центром українського громадського та товариського життя в літніх місяцях.

Їдучи цього року на ці збори — огортали мене й радість, і неспокій. Радість, що знову доведеться зустріти багатьох товаришів, які бувають кожного разу на всіх зборах та імпрезах та, що створиться можливість обмінятися думками про всі наші лікарські та громадські справи. Але й огортав мене сум та жаль за тими, які вже відійшли чи то через смерть, чи через байдужність, або особисті справи, чи амбіції. Тривога може огорнути кожного з нас. Коли ж сьогодні буває, що навіть могутні американські товариства розпадаються, — як зможемо вдержатися ми тут, не на рідній землі, серед змінених обставин. Сьогодні, коли багато американських професійних і загальних журналів, які мажуть мати поважну матеріяльну піддержку, перестають виходити, як зможемо ми вдержатись і мати змогу видавати власними силами наш лікарський журнал?

Одначе, останні збори були для мене і для багатьох моїх колеґ приємною несподіванкою. Вправді, велике число учасників, це якраз ті, які все бувають на всіх зборах та імпрезах, але й було велике число молодих лікарів, які стали нашими новими членами; вони брали також активну участь в нарадах і дискусіях, а декілька з них погодились стати членами нової Управи.

В останніх роках довелось мені побувати на багатьох американських лікарських з'їздах та конференціях, і можу сказати, що наші з'їзди в нічому не гірші, а навіть кращі, бо у нас, крім справ професійних, існують ще справи громадські, національні, і вони нас сильніше в'яжуть. Не забуваймо те, що американські з'їзди є все підготовані професійними платними силами, вони знають краще обставини і можуть мати всяку піддержку. У нас усе полягає на нас самих, робиться у вільних хвилинах, коли ми не є зайняті лікарськими обов'язками.

Із звітів поодиноких членів Головної Управи було незвичайно приємно довідатись, що Товариство росте і має тепер 603 членів на терені Америки і Канади, зґуртованих в 15-ох Відділах. Деякі Відділи є більші і сильніші, мають більше число членів, деякі менші і слабші, але майже всі працюють по своїм спроможностям. В останніх двох роках до нашого Товариства вписалися 54 нові члени. Це є запорука, що наше Товариство буде ще краще розвиватися. Згідно зі звітом голови Т-ва, д-ра Олега Волянського, Головна Управа відбула 21 засідання, з чого 4 були з членами Редакційної Колеґії „Лікарського Альманаху". Крім цього відбулася Ділова Нарада у зв'язку і під час IX Наукового З'їзду в Торонті, в якій брали участь члени Головної Управи та голови Відділів або їх заступники. Сам Науковий З'їзд, що відбувся 26-28 травня 1972 р. і був IX з черги, був зокрема вдалою імпрезою під оглядом науковим і організаційним та рівночасно був великою товариською імпрезою, бо в ньому взяли участь 260 лікарів з родинами. Виголошено там багато наукових рефератів — силами українських лікарів, які вибилися в науковому світі. Цей успіх є доказом, що коли проведеться добру підготовну і організаційну працю, можна осягнути поважні висліди.

Поважну користь для цілости організації принесло створення С т и пендійного Фонду, головою якого є скарбник Головної Управи. В останній Каденції виплачено студіюючим медикам 22 стипендії. Деякі стипендисти, які сьогодні вже стали лікарями, почали сплачувати свої заборгування, як довідуємося — деякі вже їх сплатили. Існує теж при Головній Управі Допомоговий Фонд, з якого допомагається потребуючим членам. Впродовж минулорічної каденції виплачено з цього Фонду 2.000.00 долярів.

Дуже поважним досягненням нашого Товариства є „Лікарський Вісник", головним редакторм якого є д-р Павло Джуль з Детройту. Щоб притягнути до праці для „Вісника" більше люлюдей — створено Редакційну Колеґію, яка складається з 11-ох членів. Впродовж каденції вийшло 6 чисел „Лікарського Вісника". Це — дуже цікавий і вартісний журнал. Науковий матеріял займає половину журналу. Друкуються тут статті з історії медицини, огляди медичної преси, яка виходить в Києві, репортажі з медичних наукових з'їздів, а також відомості про життя Відділів та Головної Управи. Адміністрація журналу висилає його не лише до всіх членів, але також до Державної Медичної Бібліотеки у Вашинґтоні, до Британської М е д ичної Бібліотеки, одержують його деякі університетські бібліотеки, редакції медичних журналів, Медичні інститути та Міністерство Охорони Здоров'я в УССР. За звітний період — вислано 4.800 примірників. Гірше представляється справа „Лікарського Альманаху", який заплановано десять років тому, а він досі не появився. Вже зібрано багато статтей, пороблено підготову для його видання. Тепер його головним редактором є проф. д-р Василь Плющ з Мюнхену і є всі познаки, що при нашій матеріяльній і моральній піддержці наші мрії здійсняться вже в короткому

Крім справ, що пов'язані тісно з Товариством, головна Управа, поодинокі Відділи і члени Товариства брали активну участь у всіх загально українських справах. Українське Лікарське Товариство дає підтримку СКВУ, УККА, українським Церквам, Катедрам при Гарварді, НТШ й іншим. Проводиться теж співпраця з молодечими організаціями і на їхні бажання дається медичносанітарну опіку під час таборування.

Не менш важлива політична акція, яку провело УЛТПА в минулих роках. Згадаємо тут: телеграму до Світового Конгресу Психіятрів в Мехіко (26 липня 1971 р.), резолюцію в обороні дисидентів коспонзоровану і успішно оборонену (8 травня 1971 р.) під час Конгресу

(Закінчення на стор. 3-ій)

Степан Куропась

„НА ШЛЯХАХ ЕВРОПИ" РОМАНА ЛАЗУРКА

Великий, 362-сторінковий збірник спогадів дивізійника Романа Лазурка це цікаве доповнення історії організації, вишколу і боїв Української Дивізії „Галичина", пізніше Першої Дивізії УНАрмії. Книжка має 13 розділів, упорядкованих Любомиром Рихтицьким, видана коштом автора у друкарні дивізійників.

В американських українців, т. зв. старих іміґрантів, на згадку про Дивізію перед очима постає місто Броди, і той великий бій наших людей в нерівному змагу з загонами совєтського Джінґісхана. Напевно під Бродами гинули українці не тільки під командою німців, але й українці з другого боку.

Але Броди це не історія Дивізії, про яку так докладно написали німецькі учасники бою під Бродами, особливо майор Вольф - Дітріх Гайке.

Книжка „На шляхах Европи" Романа Лазурка це вояцька енциклопедія життя війська в запіллі і на фронті. Автор змальовує тих добровільців нової української армії, які ішли продовжувати діло дідів і прадідів згідно зі „Заповітом" Шевченка — „Вставайте, кайдани порвіте".. Нові люди не страхалися війни, хоч знали, що куля не перебирає, що по першій світовій війні — „пропало Галичанам сорок тисяч цвіту". Життя в казармах Гайделяґру в Сілезії, в Нойгаммері це час вишколу дивізії, її життя на вправах, в часі свят і вишколу. Автор споминів вояцькою мовою наводить не раз епізоди веселого характеру. До таких належить гуцул, що на команду „лінкс ум" стояв як стовп, а як його питалися чому, далі не обертаючися казав: Най си поміркую! Або про те, як відбувалася ловля риб на Словаччині в ріці Ваґ. Крім веселих споминів до глибини серця діймає трагедія роя Гриника на Словенії. Партизани Тіта змасакрували цілий рій — їх поховано у спільній могилі. Такі „гуцули" були за моєї пам'яті й у польському війську. На команду „бачносць" волиняк стояв так, що капраль кричав „Стоїце так розмаїце".

Кожна армія мала своїх героїв і людей непересічного характеру. В УСС був Цяпка - Скоропад, а в Дивізії всюди присутній львів'янин Стахо Ільницький — без огляду на ситуацію — кричав на рекрутів, які його за те любили і слухали подібно, як Цяпку. „Во війна — війною", казав Цяпка, а добрий вояк Швейк Гашека казав „порядок мусить бути". Інтересно, що Німеччина висилала не раз на фронт людей без вишколу. За Австрії і навіть за України марш - батальйони відпроваджувала оркестра на станцію. Це були вишколені люди, фізично й умово.

Автор книжки виводить жахливу картину вмаршу совєтської армії до Східних Прус. Морди, побиття, знасилування жінок, розстріли старців і дітей, як теж знищення майна цивільних людей, це те, що несла з собою „доблесна" армія Сталіна.

По анабазі під Броди і катабазі через рідні землі, Словаччину, Австрію і Словенію дивізійні полки опинилися в полоні в американців. Намагання совєтських чинників забрати українців „на родіну" не мали успіхів.

Через цілу книжку снується один образ: вояки завжди були голодні. Так було і за першої війни і так було і буде. Зате американський вояк ніколи не голодував. Харчове постачання ЗСАмерики навіть у В'єтнамі не допускало до голоду чи холоду.

Книжка спогадів Романа Лазурка доводить переконливо, що нове покоління хотіло щось по собі залишити. У новій літературі в книжці Є. Сверстюка „Собор у риштованні" йде також мова про те, що нове покоління мусить по собі щось залишити майбутнім. Безконечна українська „естафета" від Полтави 1709 року переходить всі покоління, переходить через леґіон УСС, Січових Стрільців, Галицьку і Наддніпрянську Армію. У Другій світовій війні Дивізія, УНАрмія й Українська Повстанська Армія — це той безперервний ланцюг естафети. Тепер, коли настав мир — естафету продовжують наші письменники. Перо є не раз гостріше як багнет.

Хто хоче знати про Дивізію — хай набуде книжку Романа Лазурка — „На шляхах Европи".

Валентина Єрмоленко

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ ХОРУ „ДНІПРО" В МІННЕСОТІ

(1)

В цьому році минає 15 літ з часу заснування об'єднаного (з двох міст: Мінеаполісу і Сейнт Полу) українського хору „Дніпро". І хоча за цей час зайшли зміни в його складі, прийшло молоде поповнення і хор не втратив якости. Хористи наполегливо працюють на чолі зі своїм чи не найкращим на еміґрації диригентом о. протодияконом Миколою Бринем. Хор має Управу, — Мистецьку Раду, яка тісно співпрацює з диригентом. Завданням хору: — це знайомити чужинців з українською хоровою культурою і українську громаду з перлинами української музичної творчости. Спеціяльно присвячувались вечори: Александру А. Кошицю, Миколі Д. Леонтовичу, Миколі В. Лисенкові, в цьому році Кирилові Г. Стеценкові. У їхньому репертуарі є також: — А. Кос-Анатольський, В. Верменич О. Бородін, І. Шамо, В. Грудин, Г. Китастий, В. Ступницький, С. Людкевич і багато, багато інших.

Останній концерт х о р у „Дніпро", відбувся 3-го червня ц. р. у міській залі „Бентон Гол". Приємне зорове враження склалося від нових строїв хористів. Жіночий склад хору гарно зарепрезентувався ясними сукнями з українською вишивкою, до того обгортка нот була вишивана в стилі суконок. Чоловіки в темних вечірніх строях і так само до стилю одягу обгортки нот були темні. Першу частину програми присвячено Кирилові Г. Стеценкові, для вшанування 50-ліття з дня його смерти.

У процесі розвитку української музичної культури початку XX ст. діяльність К. Г. Стеценка відіграла визначну ролю. Усі свої творчі сили — талант композитора, диригента, музичного критика і педагога, невичерпну енергію громадського діяча й організатора Стеценко віддав справі українського музичного мистецтва. Хоча в історію української музики Стеценко увійшов, як композитор - клясик, але творчості його не приділялась належна увага. Але після смерти, вийшла про нього розвідка П. О. Козицького, написана за спогадами матері, рідних та друзів: — дружини Євгенії А. Стеценко (Франківської), тепер покійної, сина В. К. Стеценка, дочки А. К. Стеценко, сестер: — Н. Г. Стеценко та покійної вже О. Г. Караван, Євгена Кротевича, Л. Ренського, П. О. Козицького (також вже покійного), С. Людкевича, О. М. Лисенка (сина М. В. Лисенка) і інших.

Народна пісня у творчому й особистому житті композитора глибоко позначилась. Стеценко одним із перших підійшов до обробки індивідуального й психологічного відтворення людських переживань. У його композиціях, гармонізація перетворюється у вільну мистецьку обробку. На превеликий жаль значна частина композицій Стеценка загубилася в цензурному комітеті, у виконавців і в товаришів.

Обробка народних пісень Стеценка поділяється на три групи. найбільша й найцінніша з них — „„Акопельна розкладка", це — твір написаний для вокального виконання без музичного супроводу. Тут композитор перетворює просту гармонізацію до високого мистецького витвору. Рідше композитор звертається до обробок із супроводом фортепіяна. У К. Стеценка є спеціяльно виділений жанр: колядки й щедрівки; Вони донесли до нас з глибин віків відгук життя, мислення і світорозуміння людей старовинного українського суспільства. Хор виконав бездоганно: щедрівку „Павочка ходить", сольо Кіри Цареградської й колядку „Ой на горонці". „Павочка ходить" — це справжня перлина, в якій Стеценко досягнув великого мистецтва й виразности звучання, маючи прості, лаконічні зразки народного відтворення, використовуючи характер народної образности. І на мою думку, хор, (дякуючи диригентові) зрозумів ідею композитора. З його оперних творів була виконана пісня дівчат із опери „Полонянка": — „Рости, квіте". Першу спробу написати цей твір К. Стеценко зробив ще в семінарії у 1902 - 1903 рр. Лібрето для неї скомпонував тоді ще початковець — письменник Євген Кротевич за мотивами народних оповідань і пісень. Наближається вона до історіко-романтичних п'єс того часу. Боротьба народу на чолі з козацтвом проти турецько-татарської навали, страждання бранців у неволі та їхнє визволення. Ліризм дівочих роздумів про долю, саме чудово передано жіночим складом хору в пісні „Рости квіте". Гарно також виконана на жіночі голоси — весільна пісня — „Ой, чому, чому". Одним з найяскравіших творів у виконанні хору був автобіографічний вірш Павла Грабовського „Сон", навіяний думками про трагічну долю поета, який провів у засланні понад 20 років. Виконання цієї пісні вражало найтоншими емоційними відтінками, багатством почуттів, образів і картин. Акцентація болісного „Приснилось" викликало сильне враження.

Ще одним і великим надбанням композитора це — його релігійні твори. Як священик він втілив у релігійні твори народні мотиви. Так, як і в світських творах слухаючи чарівні звуки релігійних пісень, ви відчуваєте широкі простори рідного краю, заквітчані перлами, творчої мистецької душі українського народу. Кирило Григорович Стеценко залишив досить багато релігійних творів хоч в Україні вже в тридцятих роках їх заборонено. Кирило Г. Стеценко був одним із тих багатьох ініціяторів і основоположників відродження Української Автокефальної Православної Церкви 1921 року. Хор виконав декілька його р е л і гійних творів: — „Слава на небі Богові", „Богородице Діво, Радуйся!", „Хваліть ім'я Господнє" і уривки з „Реквієм".

(Далі буде).

П'ЯТНАДЦЯТИЙ З'ЇЗД УЛТПА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Американської Медичної Асоціяції на Гаваях і ін.

Під час каденції минулої Управи закуплено 100 примірників другого тому Англомовної Енциклопедії Українознавства для сенаторів і визначних людей американського світу.

1-го квітня 1973 року відбулося посвячення пам'ятника на могилі бл. п. проф. д-ра Бориса Андрієвського, що його поставлено завдяки пожертвам нашого членства.

На цьогорічних зборах продискутовано справу перенесення осідку Управи Товариства. Були дві пропозиції: одна, щоб залишити осідок Управи в Ню Йорку, а друга, щоб перенести його до Чикаґо, де є багато членів і туди тяготіє Канада та щоб дати змогу проявити себе членам на іншому терені. Цей внесок перейшов і на голову — електа обрано д-ра Ахіля Хрептовського з Чикаґо. Можемо сподіватись, що активний Чикаґський Відділ причиниться до ще кращого пожвавлення праці нашого Товариства.

Осяги Товариства незвичайно позитивні. Одначе, нам болить апатія і деяка байдужість серед наших членів. Багато колеґів не беруть взагалі участи в житті нашого Товариства, не приходять на імпрези, не піддержують стипендійного фонду, не допомагають грошово. Часом важко витягнути від них річну вкладку. Ще гірше, що є навіть такі, які взагалі стоять осторонь від Товариства та громадського життя і навіть не признаються до того, що вони є українцями. Очевидно, що нам треба належати до американських професійних установ, треба здобувати приятелів, але в першу чергу треба нам розбудовувати наше громадське життя. Важко теж зрозуміти, чому деякі наші менші Відділи краще вив'язуються зі своїх зобов'язань, чим більші Відділе і праця в деяких з них більше оживлена і цікава.

Вступлення до нашого Товариства 54 нових членів сповнює нас сподіваннями і радістю, але й накладає на нас, старших лікарів, деякі обов'язки. Треба нам подумати про спільний діялог з нашим доростом, навіть зі студентами медицини, щоб вони мали охоту включитись в організаційне життя, так, як це є в Американському Медичному Товаристві. Ми повинні достосуватися до завваг і вимог наших молодших колеґів. Форми нашої праці, наш журнал, може треба буде піддати деяким змінам, згідно з вимогами часу та обставин. Є вже й тепер деякі ідеї, в які зараз же могли б включитися молодші товариші. А саме піддано ідею створення клініки-амбулятора в осередках, де є більша кількість нашого населення. Можливо, що знайшлися б фонди і засоби для проведення такої ідеї в діло, а молодші лікарі могли б найти поле до цієї гуманної праці.

Оце є ті найважливіші справи і проблеми, що стоять перед новою Управою. Успіх нашого Товариства, одначе, не залежить від Управи, не від декількох ідейних членів, що несуть на собі тягар праці для Товариства. УЛТПА це не власність кожночасної Управи чи поодиноких осіб, це добро цілої української лікарської громади і добро українського загалу. Вимагаємо піддержки від кожного українського лікаря, а зрозуміння складности проблеми від всього українського загалу.

Американці знайомлять совєтських спеціялістів з авіяційною технікою

Москва. — Газета „Известия" з 18 липня опублікувала ширшу інформацію про те, що того ж дня в Москві почався спільний американсько - совєтський симпозіюм на тему „Аеронавтика — 73". Згідно з інформаціями совєтської газети, „в організації симпозіюму приймали участь Американський інститут аеронавтики і астронавтики та Державний комітет Ради міністрів СССР для справ науки і техніки при співпраці Торговельно - промислової палати СССР".

„Известия" наводять слова президента Американського інституту Х. Ешлі про те, що „ми розглядаємо цей симпозіюм, як нагоду поширити співробітництво в ділянці цивільної авіяції. Існує багато галузей знань, де технічні досягнення наших країн можуть позитивно доповняти одні одних". В час симпозіюму, як повідомив керівник совєтської групи Т. Анодіна, „потрібно буде обміркувати перспективи розвитку автоматизованих систем управління повітряним рухом, оборудування для приземлювання літаків в умовах злої видимости, проблеми боротьби з шумом близько аеродромів. Окрему увагу приділюється конструкції пасажирських літаків більшої містимости — аеробусів, а також вдосконаленню обслуги пасажирів та електронних систем перевірки квитків. Обмін науково-технічною інформацією, дискусії і семінарі будуть проводитися безпосередньо біля стендів великої та ілюстративної виставки".

Коли йдеться про американців, то за заявою американського керівника виставки Л. Крейнера, аж 27 американських фірм і об'єднань прислали на виставку зразки і макети своєї теперішньої продукції. „Наші відвідувачі (тобто з СССР) матимуть змогу познайомитися з найновішими технічними новинками найбільших американських компаній".

Згідно з інформаціями „Известий", на виставці є змога познайомитися практично з усіми аспектами і досягненнями американської авіяції на сучасному етапі.

Вісті з Каліфорнії

У залі Українського Культурного Осередку Лос Анжелесу, Каліфорнія, у неділю 3 червня ц. р. відбувся показ досягнень фортепіянової гри учнів проф. Лесі Куриленко - Вахнянин.

За точками довгої програми виступали учні різного віку. Такі покази проробленого матеріялу, успіхів учнів і великої праці проф. Лесі К. - Вахнянин відбуваються в залі УКО щороку. Як і попередніх років, виконання творів таких композиторів, як: Моцарт, Бах, Беркович, Бетговен, Чайковський, Гайден, Шопен, Шуман, Лисенко, Рахманінов, Терлецький, Ліст і багато інших, було на високому рівні, і кожну виконану точку тепло і з вдячністю нагороджувано оплесками.

Цей показ пророблено го матеріялу і успіху, враз із кропіткою роботою проф. Лесі К. - Вахнянин можна назвати концертом, бо мистецьке виконання серйозних музичних творів старших учнів на це заслуговує.

Щоб наша громада більш зацікавилася і пізнавала музикальну молодь, треба цій молоді давати можливість виступу на концертах, щоб ці виступи заохочували, були прикладом другим дітям, були зацікавленням музикою, що ушляхетнює душу і розум дітей і уможливлює відкриття таланту.

Ці виступи виказують колосальну педагогічну роботу пророблену проф. Лесею К.-Вахнянин, досвід і вмілий підхід до кожного учня зокрема, — вони захоплюють і заохочують учнів так що під її впливом за кілька років науки, вони самі стають музикантами. В особі проф. Лесі К.-Вахнянин українська громада Лос Анжелесу має необхідну і висококваліфіковану акомпаньяторку на всіх імпрезах в УКО і по всіх українських церквах.

Китицями прекрасних квітів і дарунками, учні обдарували улюблену вчительку.

Після концерту, матері виконавців вгощали присутніх кавою і солодким.

А. Ш.

СХІДНЬОНІМЕЦЬКИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ ЛІДЕР Вальтер Ульбріхт, який з уваги на вік уступив з посту генерального секретаря комуністичної партії у Східній Німеччині, важко захворів і знаходиться спаралізований у лікарні. Ульбріхтові вже 80 років і він належить до останніх представників сталінського типу управління в державі.

НА ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД

100-ЛІТТЯ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА

Зложили на терені **Маямі, Флоріда:**

142 дол. — Комітет Шевченківського Концерту в Маямі.

По 100 дол. — Союз Українок, Відділ 17, п-ство М. і І. Ракуш, В. Бора.

По 50 дол. — п-ство проф. д-р Ю. і М. Тершаківці, п-ство Е. і О. Михайленко, п-ство І. і Н. Мудрейко, п-ство М. і А. Іващко.

По 25 дол. — Українсько-Американський Клюб, Маямі, п-ство В. і П. Гевко, п-ство В. і Л. Голембин, п-ство М. і І. Курман.

20 дол. — п-ство інж. М. і С. Чорний.

По 10 дол. — К. Матвіїв, С. Микитка, п-ство В. і Л. Подубинські, А. Рижевська, І. Федорів, п-ство С. і Р. Пригода, В. Дума, п-ство П. і С. Серна, М. Бойко, О. Куляс, І. Сеньків, М. Дрозд, С. Жовнорега, П. Осташ, С. Венґльовський, Р. Стиран.

6 дол. — М. Лісевич.

По 5 дол. — І. Коцан, Б. Сперкач, О. Дрозд, Нарков, д-р С. Бульба, Я. Полюга, П. Пуцило, Б. Косій, інж. Б. Неґанів, А. Угляр, М. Андрійович, П. Дуда, В. Трач, В. Давидович, В. Кочкуда, С. Одаренко, М. Болюх, О. Томашівська, Р. Велс, Е. Левицька, мґр Б. Осталюк, М. Романко, О. Скрепіль.

3 дол. — І. Дикан.

По 2 дол. — А. Наконечна, Павлів, інж. Р. Венґльовський, д-р П. Губенко, Т. Кочкуда, П. Гуменюк —

Разом суму 1,058.00 долярів.

Цю суму зібрали: голова Українських Організацій Маямі п. Микола Ракуш і п.п. Ю. Серна і З. Осташ.

На терені Сиракюз, Н.Й. зложили:

1. По 100 дол. — п-ство проф. д-р і проф. М. Богатюки, п-ство П. і М. Карпишин, п-ство мґр В. Шипиляві.
   50 дол. — І. Миґдаль.
   25 дол. — п-ство Т. і Ю. Шипиляві.

Разом суму 375.00 долярів, яку зібрав проф. д-р М. Богатюк.

2. По 100 дол. — д-р О. Гудзяк, п-ство д-р і д-р С. Г. Клюфас.
   По 50 дол. — д-р І. Подюк, І. Пігуляк.
   По 25 дол. — пані М. Кузьма, мґр М. Кузьма.
   10 дол. — мґр І. Городецький.

Разом суму 360.00 долярів, яку зібрав проф. д-р Я. П. Гурський.

В П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ МОГО НЕЗАБУТНЬОГО МУЖА

бл.п.

д-ра Леоніда Гуменюка

бувшого сотника Української Армії і співучасника визвольної боротьби на Карпатській Україні

буде відслужена

в СУБОТУ, 28-го ЛИПНЯ 1973 р.

в 12-ій год. дня

ПАНАХИДА

на місці Його вічного спочинку на Українським Православнім Цвинтарі в So. Bound Brook, N.J.

— і —

СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в НЕДІЛЮ, 12-го СЕРПНЯ 1973 р.

в 10-ій год. рано

в катедральній церкві св. Володимира в Ню Йорку, при 160 West 82nd Street.

Прошу Рідних, Друзів і Знайомих помолитися зі мною за спокій Душі Спочилого.

Дружина д-р **АНТОНИНА ГУМЕНЮК**

З ВОЛІ ВСЕВИШНЬОГО ВІДІЙШОВ У КРАЩИЙ СВІТ

28-го травня 1973 року

наш Добрий Член, Друг і Незабутній Громадянин

бл.п.

МИКОЛА КОВБАСНЮК

уродженець села Вербіж Вижній, п. Коломия

В Його найтяжчих хвилинах життя зазнав багато помочі, потіхи і розради від Друзів, Приятелів, Односельчан і Громадян. Тому цими словами хочу зложити подяку о. шамб. Василеві Середовичеві за кількаразові відвідини в лічниці і в дома та за уділення Найсвятіших Тайн Покійному.

Перебуваючи в Медичному Інституті в Боффало Покійний зазнав багато розради і потіхи від о. шамб. д-ра Павла Івахова, який, довідавшись про нещастя незнаного йому громадянина, майже щоденними відвідинами і розрадами улегшував останні дні Покійному, а, пізнавши благородну душу Миколи, взяв участь у похоронних відправах в Сиракюзах разом з о. Филипом Бумбарем і своєю високорелігійною промовою в церкві підкреслив релігійність і патріотизм Покійного, який не забув у своїй останній волі про рідну Церкву, священство і наукові установи. Щира подяка.

Сердечна подяка належиться за неоцінену лікарську опіку під час недуги і операції п. д-рові Іванові Подюкові, пані доктор Галині Подюк-Клюфас і п. д-рові Святославові Клюфасові, які щоденними відвідинами і в лікарні і в дома улегшували останні дні Покійному.

З приїздом до лікарні в Боффало зазнав надзвичайно дбайливої опіки від пані Ірини Остапчукової, яка, тільки почувши між нами українську мову і про самітність хворого, відвідинами, поміччю у всіх справах, відомостями про стан здоров'я хворого — заступала Покійному рідню. Щира подяка за все добре належиться, бо це цінний приклад християнської любови до ближнього.

Щира подяка для п-ні Ірени Шинеровської з Боффало за велику поміч в лікарні. Багато добра і опіки одержав Покійний від панства Катрусі й Атанаса Кобринів з Боффало, які відвідинами в лічниці і телефонічними повідомленнями до Сиракюз, нас приятелів Покійного, повідомляли про стан здоров'я хворого, а в додатку приїзд п. А. Кобрина на похорон до Сиракюз, є виявом християнської любови до інших. Підкреслюю — Покійний одержав найкращу опіку від українців міста Боффало — спасибі Вам Всім.

Панство Теодор і Марґарет Федаки заопікувались хворим від дня першої операції в Сиракюзах, починаючи св. Службою Божою з рамени церковного хору і опікою наче рідні для хворого, дальше відвідинами в Боффало з о. Пелехським і вкінці участю в похороні, хоч замешкалі в Лінкестері, — це люди з добрим християнським серцем — сердечна подяка за поміч Покійному.

Сердечна подяка належиться для панства Степана і Павлини Жґута, за їх участь в похороні, приїхавши з Феникс, Па., та за звеличення дяківським співом в похоронних відправах.

Щира подяка для п. Ярослава Андрушко з Рочестер, односельчанинові й другові хлоп'ячих літ, за відвідини хворого і участь в похороні, а також для куми-односельчанки Анни Гараус з Чикаґо, разом зі сином Ростиславом, похресником Покійного, за відвідини і участь в похороні.

Панові маестрові Евгенові Крукові, п. Василеві Жмуреві й хористам за панахидні пісні, що мов би хотіли розбудити свого хориста-друга з вічного сну, однак закінчення „відлітають сірим шнурком журавлі у вирій" було завершене. Сердечна подяка всім.

Щира подяка п. інж. П. Гапієві за прощальні слова від церковного хору і участь в похороні.

Щира подяка п. мґрові Михайлові Середовичеві за прощальні слова на панахиді, може вперше присутні почули про довгий шлях вояка, прощальні слова над могилою від ОДВУ та за так віддане переведення трапези в УНДомі. Щира подяка для промовців на трапезі п. Іванові Шґулякові від місцевих організацій і громадянства і п. інж. Атанасові Кобринові, що нам начеркнув про останні дні життя Покійного, а характер Його ставив за приклад іншим. П. д-рові проф. Іванові Гвоздї, голові УККА, щира подяка за прощальні слова на трапезі про Покійного, як касира місцевого Відділу, за всі роки 25-долярового платника Національного Датку і примірного громадянина. Заступникові голови м. мґрові Миронові Ткачеві за участь в похороні і опіку хворим.

Сердечна подяка для пп. проф. Евгена Бінка, що піддержував Покійного на дусі словами розради і Юхима Костюка за щоденну поміч в дома.

Щира подяка Приятелям, Знайомим, Хористам за участь в похоронних обрядах, за св. Служби Божі, за квіти і добродійні цілі. Участь около 120 осіб на похороні була виявом пошани до Покійного.

Щира подяка для пані Наді Шаран за так велику поміч і труд у виконанні останньої волі Покійного.

Похоронному заведенні п. Петра Мацка за взірцеве переведення похорону.

Неоцінена подяка належиться для п-ні Уляни Пилипишин і панства Стефанії і Івана Слонських, які від перших днів хвороби Покійного йшли з відданою поміччю, як в лічницях так і в дома, в переведенні похорону — Покійний кожного дня був їм вдячний за поміч і доброту їх серця. Для них сердечна подяка і від мене, що допомогли і допоможуть виконати волю Покійного.

Нехай Всевишній винагородить всіх людей доброї волі для Покійного своєю ласкою, а Покійний хай буде до наслідування іншим, бо залишив майже половину свого майна на рідні церкви, духовенство і наукові установи.

ІВАН ПИНДУС
Секретар 39-го Відділу УНСоюзу.

Сиракюзи, 12-го липня 1973 р.

Українець з Норт Берґен закінчив Академію у Вест Пойнті

(Закінчення зі стор. 1-ої)

редню школу) св. Петра з найкращими оцінками. В середній школі (гай-скулі) також одержав медалі та трофеї за спорт. Був активним членом духової оркестри „Сурма" в Джерзі Сиτі.

Після закінчення середньої школи, Євген подав заяву до колеґії св. Петра в Джерзі Сиτі та був прийнятий і наділений стипендією. Але з дитинства він мріяв бути вояком, тому також подав прохання до Військової Академії у Вест Пойнті, де його також прийнято. У 1969-му році Євген розпочав чотири роки суворого навчання у Вест Пойнті, яке закінчив з великим успіхом цього року.

Батьки Євгена Іваника є парохіянами української католицької церкви св. Петра й Павла в Джерзі Сиτі, а також членами Українського Народного Союзу. Не тільки родина Іваників, а ціла українська громада гордиться успіхами молодого старшини Євгена Іваника.

СПОРТ

III Трійковий, Відбиванковий Турнір на Союзівці

В днях від 14-15 липня ц. р. відбувся тут трійковий відбиванковий турнір, в якому взяло участь 12 чоловічих дружин, з цього числа 6 українських з ЗСА і Канади та 6 американських. Турніром вправно проводив провід чоловічої відбиванкової ланки УСТ „Чорноморська Січ" під проводом її тренера Ю. Ставничого.

З пляном гор змагання розпочалися в суботу вранці й продовжувалися до вечора, а опісля в неділю вранці, коли врешті його вкоротила дощова злива, що навістила Кетскильські горн. В загальному, відбулося по 10 змагань в обидвох групах, у висліді яких до фіналів претендували, в групі (синіх): Вест Сайд УМСА, „Ч. Січ" і Клівленд В. К., в групі „жовтих": Стетен Айленд УМСА, Вашинґтон В. К. і Український В. К. Торонто.

Як вже згадано , дальші гри і фінали елімінувала дощова злива. Тому, що на підставі відбутих гор не можна було визнати правильного чемпіона і віце - чемпіона турніру, провід змагань в порозумінні з представниками дружин, вирішив вибрати і відзначити трофеями I і II „Збірні" та найвизначнішого змагуна.

Трофей I „Збірної" одержали: Д. Мадар (Клівленд), А. Ласі (Вашинґтон), Дж. Вар (Клівленд). В II „Збірній" були нагороджені: Ю. Вісоготов (кол. репрезентант Болгарії) тепер (Віст Сайд УМСА), М. Аллен (Вашинґтон) і Ю. Заяць (Український В. К. (Торонто). Чашу найвизначнішого змагуна здобув згаданий Ю. Вісоготов.

Чаші і трофеї Союзівки доручили: головний предсідник УНСоюзу Й. Лисогір і директор Союзівки Володимир Квас.

Цьогорічний турнір був зразково підготовлений і стягнув найкращі відбиванкові таланти із східніх ЗСА, між якими були кілька колишніх чолових відбиванкарів Болгарії і Чехо - Словаччини, що недавно вибрали волю і тепер виступають в американських дружинах. Численні любителі цього спорту з великим зацікавленням слідкували за більшістю змагань, при чому висловлювали велику охоту побачити в наступному році цей турнір в повних, нормальних складах - шісток. Виглядає, що так українські, як і американські дружини радо взяли б участь в такому турнірі, коли більшість з них виставили до турніру по кілька трійок. Нормальний турнір шісток викликав би значно більше зацікавлення між великою кількістю любителів цього спорту. Треба сподіватися, що організатори тієї корисної спортової імпрези, як і Управа Союзівки візьмуть під увагу бажання симпатиків відбиванки та по можливості влаштують в наступному році такий турнір.

„Чорноморська Січ" — „Дальматінак" С. К. 1:1 (1:0)

Юньйон, 13 липня. — Цим вислідом закінчилися перші футбольні змагання „Ч. Січі" з дальматійським клюбом за Чашу Райнґольда, з якою є теж зв'язана відповідна фінансова нагорода. Не зважаючи на сильно відмолоджений склад, в якому виступила наша дружина, „Січовики" показали ґарну й ефектовну гру, завдяки якій вже в I половині вели 1:0, що його здобув Петро Ілич. Дальматійці вирівняли вислід 1:1, щойно кілька хвилин перед закінченням зустрічі з карного стрілу. В наступну п'ятницю „Ч. Січ" зустріне другу чолову дружину з „Оберліґи" ДАФБ-у, якою є її чемпіон Елизабет С. К., теж шестикратний чемпіон турніру Райнґольда в останніх 9-ти роках.

Склад „Ч. Січі": Лісевич, Вільчак, Козак, Вол. Каздоба, Карльос, Вас. Каздоба, Фарміґа, Маза, Ілич, Мацкевич, Охрименко ,Ключник). Провідник дружини Л. Рудзінський, В. Басняк — заступник.

Показник табелі I групи після першої рунди:
1. Елизабет С. К. 2:0 точок, 1:0 воріт; 2. „Ч. Січ" 1:1 т., 1:1 в.; 3. „Дальматінак" С. К. 1:1 т., 1:1 в.; 4. Італіянс, Пассейк 0:2 точок, 0:1 воріт.

О. Твардовський

Із шахового життя в Чикаґо

Чикаґо (Т. Ш.)—Після успішних 5-ти турнірів у 1972 році, зяких два були внутрішньо-клюбовими, а три доступні для всіх, хто бажав показати свою вмілість у „королівській" грі, Управа УАСТ „Леви", під проводом інж. Р. Клюфаса і К. Малого, відважилась на спробу дати шаховій ланці нагоду зміряти сили із позамісцевими шахістами.

Запляновано відбути товариські дружинові змагання із УАСТ „Леви", Клівленд, і з УАСТ „Черник", Детройт, при чому перші змагання мали відбутися у Чикаґо, а відплатні на виїздах. Домовлювання про стрічі із „Львом" не увінчались, на жаль, успіхом, але вдалось зміряти сили із „Черником".

Маючи на увазі пропаґанду гри в шахи, нагодою для стрічі із шахістами УАСТ „Черник" з Детройту стало відкриття сезону на оселі кооперативи „Самодопомога" у Равнд Лейку 24 червня ц. р. завдяки прихильній поставі Управи кооперативи під проводом д-ра П. Вигінного. Крім мистецької і спортової програми, відбулись шахові змагання на 6-ти шахівницях, на вільному повітрю.

Змаганнями проводила Комісія, у складі: мґр Теодат Школьник голова і технічний директор, інж. Б. Андрушків — заступник голови і Микола Уштан — член. Усі гри закінчено у передбаченому часі (3 год. 30 хвилин) і всі були емоційними для самих грачів, як теж для глядачів, бо на початку „Черник" вів 2:0 і ще пів години перед кінцем 2½ : 1½. Остаточно перемогли „Леви" перевагою однієї точки.

Відплатні змагання заплянвані на 9 вересня ц. р. в Детройті, на оселі „Діброва.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки) ________ $2.00

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, балки, продаж домів і т. д.) ________ $3.00

ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по ________ $3.00
за інч за кожного рода оголошення.

ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту ____ $4.75

ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти ____ $6.50

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 12-го СЕРПНЯ 1973 р.:

РОЧЕСТЕР, Н.Й. — 36-ий Відділ УНСоюзу, Сестрицтво Пресвятої Богородиці, відбуде свої Збори о год. 2 ій по пол. в приміщенні Українського Американського Клюбу при 292 Гадсон Евню в Рочестері. Проситься всіх Членок прибути. — Стелла Гошовська, Марія Ковальчук, Параска Димміть.

ТАРЗАН, Ч. 6968 Тарзан тренується

Ти мусиш бігти швидше, мій друже Чіта, бо я тебе доганяю...

Тарзан розшукує хижих звірів з якими колись ставав — і правдоподібно знову стане — до смертельного бою, але тепр не для того, щоб їх вбивати, а тільки, щоб за їх допомогою довести своє тіло до знаменитого фізичного стану!!!

Ха! Ха! Ха! Ха!